

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a členov senátu JUDr. Emila Bdžocha a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci obžalovaného **M. F. a spol.**, pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí 29. marca 2011 o odvolaniach obžalovaného Ing. I. H. a krajského prokurátora proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 27. apríla 2010, sp. zn. 21 T 11/2004, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 256 Tr. por. odvolania obžalovaného Ing. I. H. a krajského prokurátora **s a z a m i e t a j ú.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne z 27. apríla 2010, sp. zn. 21 T 11/2004, boli v bode I. obžalovaní M. F., Ing. I. H., Š. G. a K. B. uznaní za vinných nasledovne.

Obžalovaný M. F. v bode 1/ z trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b/ zákona č. 553/2002 spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 zákona č. 553/2002 Z. z. (Tr. zák.), obžalovaný Ing. I. H. v bodoch 1/ až 5/ z trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 zákona č. 553/2002 Z. z. spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 zákona č. 553/2002 Z. z. (Tr. zák.), v bode 4/ samostatne a v bode 6/ z trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 3 zákona č. 457/2003 Z. z. (Tr. zák.), obžalovaný Š. G. v bodoch 2/, 3./ a 5/ z trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 zákona č. 553/2002 (Tr. zák.), spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 zákona č. 553/2002 (Tr. zák.) a obžalovaný K. B. v bode 2/ z trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b/ zákona č. 553/2002 Z. z.

spolupáchatel'stvom podľa § 9 ods. 2 zákona č.553/2002 Z. z. (Tr. zák.) na tom skutkovom základe, že

1/ obžalovaný M. F. a obžalovaný Ing. I. H.

dňa 13. novembra 2002 v T. na ul. B. č. X. v predajni vozidiel M., po predchádzajúcej vzájomnej dohode, obžalovaný F. uzatvoril so spoločnosťou D., s. r. o., B., leasingovú zmluvu č. X. na prenájom motorového vozidla zn. M. G 500 4 x 4 čiernej farby v hodnote 3 800 000 Sk, č. karosérie V., č. motora X., pred prevzatím vozidla predložil predajcovi nepravé doklady, uhradil akontáciu a prvú splátku leasingu v hodnote 869 285 Sk, pričom peniaze mu poskytol obžalovaný Ing. H. a následne po prevzatí vozidla a pridelení EVČ L. obžalovaný F. podľa dohody odovzdal vozidlo obžalovanému Ing. H. a vozidlo je doposiaľ v pátraní, pričom obžalovaný F. už pri prevzatí vozidla vedel, že leasingové splátky v sume 109 285 Sk po dobu 36 mesiacov nebude môcť uhrádzať, ani ich neuhrádzal, čím spôsobili škodu spoločnosti D., s. r. o., T. X., B. 3 040 000 Sk (100 909,51 eur),

2/ obžalovaný K. B., obžalovaný Ing. I. H., obžalovaný Š. G.

dňa 26. októbra 2002 v T. na ul. B. č. X. v predajni vozidiel M., po predchádzajúcej vzájomnej dohode, obžalovaný K. B. uzatvoril so spoločnosťou D., s. r. o., B., leasingovú zmluvu č. X. na prenájom ojazdeného motorového vozidla zn. M. čiernej farby v hodnote 1 870 000 Sk, č. karosérie V., č. motora X., hoci vedel, že leasingové splátky platiť nebude, na uhradenie akontácie v sume 460 126 Sk mu poskytol peniaze obžalovaný Ing. H., leasingové splátky od prevzatia vozidla obžalovaný B. neuhrádzal, a po pridelení EVČ L. obžalovaný B. podľa dohody odovzdal vozidlo obžalovanému Ing. H., ktorý prostredníctvom obžalovaného Š. G. zabezpečil dňa 9. novembra 2002 vyvezenie vozidla na Ukrajinu, dňa 30. decembra 2002 obžalovaný B. po dohode s obžalovaným Ing. H. nahlásil odcudzenie vozidla na polícii v Ružomberku, čím spôsobili spoločnosti D., s. r. o., T. X., B., škodu 1 409 873 Sk (46 799,21 eur),

3/ obžalovaný Ing. I. H. a obžalovaný Š. G.

dňa 15. novembra 2001 v Ž. na Ul. R. č. X. v predajni vozidiel A. uzatvoril obžalovaný Ing. H. ako konateľ spoločnosti K., leasingovú zmluvu č. X. so spoločnosťou V.V., na prenájom vozidla V. striebornej metalízy v hodnote 870 000 Sk, č. karosérie: V., č. motora A., vozidlo prevzal, pričom už v tom čase vedel, že leasingové splátky splácať nebude a následne po dohode s obžalovaným G. uvedené vozidlo s prideleným EVČ Z. dňa 10. januára 2002 obžalovaný Š. G. vyviezol do Ruska a dňa 25. mája 2002 nahlásil na políciu v Prievidzi odcudzenie vozidla, týmto spôsobili spoločnosti V.V., V. X., škodu 598 181,40 Sk (19 855,98 eur),

4/ obžalovaný Ing. I. H.

dňa 14. marca 2002 v Ž. na ul. R. č. X. v predajni vozidiel A., s. r. o., uzatvoril ako konateľ spoločnosti K., so spoločnosťou C., leasingovú zmluvu č. X. na prenájom motorového vozidla škoda O. striebornej metalízy v hodnote 680 000 Sk, č. karosérie T., č. motora X., vozidlo prevzal, hoci vedel, že leasingové splátky riadne platiť nebude a následne po predchádzajúcej vzájomnej dohode s doposiaľ nezistenými osobami bolo predmetné vozidlo s prideleným EVČ Z. vyvezené do Ruska, týmto spôsobil spoločnosti C., H. X., B., škodu 566 662,90 Sk (18 809,76 eur),

5/ obžalovaný Ing. I. H. a obžalovaný Š. G.

dňa 24. júla 2002 v T. na ul. B. č. X. v predajni vozidiel M. obžalovaný H. ako konateľ spoločnosti K., uzatvoril so spoločnosťou D., s. r. o., B., leasingovú zmluvu č. X. na prenájom motorového vozidla M.M. béžovej metalízy v hodnote 3 400 000 Sk, č. karosérie V., č. motora X., pričom po uhradení akontácie v sume 978 363 Sk vozidlo prevzal, pričom už v tom čase vedel, že leasingové splátky uhrádzať nebude a následne po vzájomnej dohode s obžalovaným G. vozidlo s prideleným EVČ Z. dňa 14. augusta 2002 dali vyvieť do zahraničia osobami A. M. a J. K. a obžalovaný G. dňa 25. novembra 2002 na polícii vo Z. nahlásil odcudzenie vozidla, týmto konaním spôsobili spoločnosti D., s. r. o., B. škodu 3 082 625 Sk (102 324,40 eur),

6/ obžalovaný Ing. I. H.

v období od 27. augusta 1999 do 11. februára 2004 ako nájomca bytu č. 17 na ul. F. č. X. v Ž., vykonal nezákonný odber zemného plynu tak, že v chodbe bytu odstránil zátku na potrubí pred plynomerom, túto nahradil kovovou trubkou, ktorú napojil na plynové potrubie za plynomerom v úmysle odoberať zemný plyn bez toho, aby bol odber zaznamenaný na merači spotreby plynu, čím uviedol Slovenský plynárenský priemysel a.s. Bratislava do omylu v množstve spotreby plynu a spôsobil tak škodu 221 174 Sk (7 341,63 eur).

Za to im boli uložené nasledovné tresty.

Obžalovanému M. F. podľa § 250 ods. 4 zákona č.553/2002 Z. z. (ďalej len Tr. zák.) trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky, výkon ktorého podľa § 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému odložil na skúšobnú dobu v trvaní 1 (jeden) rok.

Obžalovanému Ing. I. H. podľa § 250 ods. 5 zákona č.553/2002 Z. z. (ďalej len Tr. zák.), § 35 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 39a ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s použitím § 39a ods. 3 Tr. zák. bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do II. (druhej) nápravnovýchovnej skupiny.

Obžalovanému Š. G. podľa § 250 ods. 5 Tr. zákona č.553/2002 Z. z. (ďalej len Tr. zák.) s použitím § 40 ods. 1, ods. 5 písm. c/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky, výkon ktorého bol podľa § 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému odložený na skúšobnú dobu 4 (štyri) roky.

Obžalovanému K. B. podľa § 250 ods. 4 Tr. zák. č.553/2002 Z. z. (ďalej len Tr. zák.) s použitím § 40 ods. 1, ods. 5 písm. c/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok, výkon ktorého mu bol podľa § 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zák. odložený na skúšobnú dobu v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 228 ods. 1 Tr. por. účinného do 31. decembra 2005 obžalovaných M. F., Ing. I. H., Š. G. a K. B. zaviazal k náhrade škody nasledovne:

obžalovaných M. F., Ing. I. H. spoločnosti D., s. r. o., Bratislava, v zastúpení Mgr. R. Z., E. X., B., uhradiť škodu vo výške 3 040 000 Sk (100 909,51 eur)

obžalovaných K. B., Ing. I. H. a Š. G. spoločnosti D., s. r. o., Bratislava, v zastúpení Mgr. R. Z., E. X., B., uhradiť škodu vo výške 1 409 873 Sk (46 799,21 eur),

obžalovaných Ing. I. H. a Š. G. spoločnosti W., v zastúpení Mgr. R. Z., E. X., B. uhradiť škodu vo výške 598 181,40 (19 855,98 eur),

obžalovaného Ing. I. H. spoločnosti C., v zastúpení Mgr. R. Z., E. X., B., uhradiť škodu vo výške 566 662,90 Sk (18 809,76 eur),

obžalovaných Ing. I. H. a Š. G. spoločnosti D., s. r. o., B., v zastúpení Mgr. R. Z., E. X., B., uhradiť škodu vo výške 3 082 625 Sk (102 324,40 eur).

Podľa § 228 ods. 1 Tr. por. účinného do 31. decembra 2005 bol obžalovaný Ing. I. H. zaviazaný uhradiť poškodenej strane S., M., škodu vo výške 221 174 Sk (7 341,63 eur).

V bode II. bol obžalovaný **M. F.** podľa § 226 písm. b/ Tr. por. účinného do 31. decembra 2005 **o s l o b o d e n ý** spod obžaloby Krajskej prokuratorky v Trenčíne v bode 7/ pre trestný čin skrátenia dane a poistného podľa § 148 ods. 3 zákona č.183/1999 Z. z. (Tr. zák.), ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

ako konateľ spoločnosti K., M. X., a mesačný platca dane z pridanej hodnoty dňa 3. marca 2000 predložil na Daňový úrad v Liptovskom Mikuláši daňové priznania na daň z pridanej hodnoty za mesiace júl až december 1999, kde vyznačil nulovú daň na vstupe a na výstupe, hoci v uvedenom období prijal od spoločnosti R., zdaniteľné plnenia, a to

dňa 23. júla 1999 na základe faktúry č. 57/99 zo dňa 23. júla 1999 sumu 92 250 Sk,

dňa 23. júla 1999 na základe faktúry č. 60/99 zo dňa 23. júla 1999 sumu 193 725 Sk,

dňa 25. augusta 1999 na základe faktúry č. 69/99 zo dňa 25. augusta 1999 sumu 92 250 Sk,

dňa 25. augusta 1999 na základe faktúry č. 84/99 zo dňa 25. augusta 1999 sumu 193 725 Sk,

dňa 17. decembra 1999 na základe faktúry č. 179/99 a č. 180/99 zo dňa 17. decembra 1999 sumu 387 450 Sk,

a to všetko na základe Zmluvy o prenájme zabezpečovacieho a monitorovacieho zariadenia uzatvorenej dňa 5. januára 1999, peniaze v celkovej sume 959 400 Sk prevzal, čím za obdobie júl až december 1999 skrátil daň v sume 179 400 Sk (5 954,99 eur).

V bode III. bol obžalovaný **Ing. I. H.** podľa § 226 písm. b/ Tr. por. účinného do 31. decembra 2005 **o s l o b o d e n ý** spod obžaloby Krajskej prokurátorky v Trenčíne v bode 6/ pre trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. č.237/2002 Z. z. na tom skutkovom základe, že

v presne nezistený deň v mesiaci august 2002 v Ž. odovzdal J. B. do užívania vozidlo V. 1,8 zelenej metalízy, EVČ Z., č. karosérie V., č. motora A., na prenájom ktorého uzatvoril dňa 12. apríla 2002 so spoločnosťou V., leasingovú zmluvu č. X., hoci podľa čl. III. Všeobecných podmienok zmluvy o finančnom leasingu motorového vozidla vedel, že vlastnícke právo k vozidlu patrí leasingovej spoločnosti až do splnenia všetkých záväzkov nájomcu zo zmluvy a že ďalší prenájom, či vypožičanie vozidla je možné len s predchádzajúcim písomným súhlasom leasingovej spoločnosti, čo obžalovaný nedodrжал, čím spôsobil spoločnosti V., V. X., B., škodu 260 000 Sk.

Podľa § 229 ods. 3 Tr. por. účinného do 31. decembra 2005 bola poškodená spoločnosť V. Bratislava, v zastúpení Mgr. R. Z., E. X., B., s nárokom na náhradu škody odkázaná na konanie vo veciach občianskoprávných.

Proti tomuto rozsudku podali včas odvolania obžalovaní Ing. I. H. a krajský prokurátor len vo vzťahu k obžalovanému Ing. I. H., a preto sa napadnutý rozsudok vo vzťahu k ostatným obžalovaným stal právoplatným.

Obžalovaný Ing. I. H. podané odvolanie bližšie neodôvodnil.

Krajský prokurátor v písomnom odôvodnení odvolania namietol výlučne výrok o treste, ktorý súd uložil obžalovanému I. H., pretože tento podľa jeho názoru nezodpovedá stupňu spoločenskej nebezpečnosti konania obžalovaného, nie je v súlade s § 23 ods. 1 a § 31 ods. 1 Tr. zák., ktoré sú pri ukladaní trestov rozhodujúce a uložený trest je preto neprimerane mierny.

Zdôraznil, že trestnú činnosť uvedenú v bodoch 1/ až 5/ napadnutého rozsudku vymyslel práve obžalovaný Ing. I. H. a spôsobil ňou škodu vo výške 10 620 000 Sk (352 519,42 eur), priebeh trestného stíhania maril podávaním neodôvodnených návrhov, námietok, zmenami obhajcov a neodôvodnenými návrhmi na doplnenie dokazovania a v jeho konaní nebola zistená žiadna poľahčujúca okolnosť.

Poukázal na to, že obžalovaný bol už v minulosti súdne trestaný rozsudkom Okresného súdu v Žiline z 31. mája 2000, sp. zn. 1 T 280/00, pre trestný čin skrátene dane a poistného podľa § 148 ods. 2, § 148a ods. 1 Tr. zák. a iné za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere deväť mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu do 17. júla 2002. Bolo vyslovené, že sa osvedčil, a preto sa na neho hľadá akoby nebol súdne trestaný. Pre priestupky bol obžalovaný v minulosti štyrikrát oznamovaný, a to proti verejnému poriadku, proti občianskemu spolunažívaniu a proti majetku a na úseku podnikania.

Nesprávne postupoval krajský súd, keď pri úvahách o výške trestu neprihliadol na osobu obžalovaného, závažnosť jeho konania, a možnosti jeho nápravy a prevýchovy.

Z týchto dôvodov navrhol, aby najvyšší súd podľa § 258 ods. 1 písm. c/ (správne písm. e/), ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste, ktorý bol obžalovanému Ing. I. H. uložený a sám podľa § 259 ods. 3 Tr. por. rozhodol tak, že obžalovanému uloží úhrnný trest odňatia slobody v hornej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby a na jeho výkon obžalovaného zaradí do druhej nápravnovúchovnej skupiny.

Najvyšší súd na podklade odvolaní obžalovaného Ing. I. H. a krajského prokurátora preskúmal v rozsahu § 254 ods. 1 Tr. por. a zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov

rozsudku, proti ktorým môže odvolateľ podať odvolanie, i správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozsudku, prihliadajúc pritom i na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a zistil, že odvolania obžalovaného a krajského prokurátora nie sú dôvodné.

Najvyšší súd pri plnení svojej prieskumnej povinnosti postupoval podľa § 254 ods. 1 zákona č.141/1961 Zb. účinného do 31. decembra 2005 z dôvodu ustanovenia § 564 ods. 4 zákona č.301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov účinného od 1. januára 2006, pretože krajský prokurátor podal obžalobu pred dňom nadobudnutia účinnosti posledne uvedeného zákona.

Verejné zasadnutie najvyšší súd vykonal v neprítomnosti obžalovaného Ing. I. H., pretože tento bol o jeho termíne upovedomený riadne a včas a jeho vykonaniu nebránili žiadne zákonné prekážky (§ 264 ods. 4 Tr. por.).

Najvyšší súd verejné zasadnutie vykonal v prítomnosti obhajkyne, ktorá bola obžalovanému ustanovená riadiac sa pritom § 37 ods. 2 Tr. por., z ktorého vyplýva, že skôr zvolený obhajca (z hľadiska účelového konania obžalovaných a priet'ahov v konaní je potrebné uvedené ustanovenie Trestného poriadku aplikovať aj u ustanoveného obhajcu) je povinný plniť svoje povinnosti obhajcu až do skutočného prevzatia obhajoby iným obhajcom. Neskôr zvolený obhajca (obžalovaným splnomocnený 4. marca 2011) napriek riadnemu a včasnému upovedomeniu sa na verejné zasadnutie nedostavil (bez akéhokoľvek ospravedlnenia) a teda k skutočnému prevzatiu obhajoby iným obhajcom nedošlo.

Po splnení prieskumnej povinnosti najvyšší súd zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní zákonom predpísaným spôsobom všetky dostupné a potrebné dôkazy na náležité zistenie skutkového stavu v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie a pre zákonu zodpovedajúce rozhodnutie v súlade s ustanovením § 2 ods. 5 Tr. por.

Krajský súd vykonané dôkazy vyhodnotil riadiac sa pritom ustanovením § 2 ods. 6 Tr. por. jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti a dospel tak ku správnym a úplným skutkovým záverom, ktoré aj podľa názoru odvolacieho súdu plne zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania. V odôvodnení napadnutého rozsudku potom krajský súd vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a ktoré zas naopak za nepreukázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov. Z odôvodnenia

rozsudku je tiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

Keďže písomné odôvodnenie napadnutého rozsudku zodpovedá ustanoveniu § 125 Tr. por. a odvolacie námietky krajského prokurátora, resp. iné zistené okolnosti nemajú zásadný vplyv na rozhodnutie o otázke viny, odvolací súd v podrobnostiach poukazuje na tam uvedené dôvody, ktoré si osvojuje.

Nad rámec odôvodnenia napadnutého rozsudku považuje najvyšší súd za potrebné k odvolacím námietkam obžalovaného uviesť nasledovné.

Výpovede spoluobžalovaných a svedkov, na ktoré súd prvého stupňa poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku usvedčujú obžalovaného Ing. I. H. zo spáchania skutkov, z ktorých bol uznaný za vinného a zároveň vyvracajú jeho obhajobu. Ich výpovede sú podrobné a v podstatných častiach týkajúcich sa konania obžalovaného aj zhodné a obsahujú také skutočnosti, ktoré si vymyslieť nemohli a na týchto zotrvali aj pri konfrontáciách s obžalovaným. Týka sa to najmä nahovorenia spoluobžalovaných F. a B. na vzatie leasingu, poskytnutia peňazí na zaplatenie akontácie a prvej leasingovej splátky, prihlásenia prevzatých vozidiel do policajnej evidencie a ich následného odovzdania do užívania obžalovanému. Spoluobžalovaní B. a G., ako aj svedok R. K. vypovedali, ako na príkaz obžalovaného prenajaté vozidlá odovzdali na vývoz do zahraničia alebo ako v rozpore so skutočnosťou podali na polícii nepravdivé hlásenia o ich krádežiach. Aj svedok D. B. potvrdil, že motorové vozidlá značky M., ktoré formálne prevzali iné osoby objednával obžalovaný. Po tom, ako obžalovanému Ing. I. H. oznámil, že vozidlo je v predajni, prišiel aj so spoluobžalovaným K. B. a počas vybavovania leasingu bol obžalovaný K. B. vždy v spoločnosti obžalovaného Ing. I. H.. Svedok J. potvrdil, že obžalovaný istý čas používal motorové vozidlá uvedené v bode 4/ napadnutého rozsudku. Výpovedami vypočutých svedkov bola vyvrátená aj tá časť obhajoby obžalovaného, kde tvrdil, že prenajaté vozidlá v skutočnosti používali iné osoby a ani v tomto smere obhajoba obžalovaného nebola potvrdená žiadnymi dôkazmi. Na obsah výpovedí spoluobžalovaných a svedkov nadväzujú aj listinné dôkazy, obsah ktorých súd na hlavnom pojednávaní oboznámil. Pokiaľ ide o bod 6/ napadnutého rozsudku, ktorý sa spôsobom spáchania skutku od predchádzajúcich skutkov odlišuje, aj vo vzťahu k nemu krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku správne poukázal na dôkazy, ktoré obžalovaného Ing. I. H. z jeho

spáchania usvedčujú. Najvyšší súd len dodáva, že obžalovaného usvedčujú tiež listinné dôkazy týkajúce sa demontáže plynomeru a vyhotovená fotodokumentácia ako i to, že jedinou osobou, ktorá na takéto konanie mala dôvod, bol obžalovaný Ing. I. H.

K oslobodzujúcemu výroku týkajúcemu sa obžalovaného Ing. I. H. najvyšší súd uvádza, že aj tento je vecne správny a zákonný, pretože zodpovedá výsledkom vykonaného dokazovania a zákonu. K dôvodom, ktoré krajský súd vo vzťahu k tomuto výroku v napadnutom rozhodnutí uviedol aj tu najvyšší súd poukazuje na svoje predchádzajúce rozhodnutie v posudzovanej veci, v ktorom sa uvedenou otázkou už podrobne zaoberal. Navyše poznamenáva, že krajský prokurátor odvolanie podal výlučne len do výroku o treste, ktorý bol obžalovanému uložený, a preto o tejto otázke aj so zreteľom na ustanovenie § 259 ods. 4 písm. a/ Tr. por. rozhodnutie v neprospech obžalovaného bolo zo zákona vylúčené.

K odvolacím námietkam krajského prokurátora najvyšší súd poznamenáva, že tieto síce zodpovedajú skutočnosti, ale súd prvého stupňa správne pri úvahách o druhu a výmere trestu u obžalovaného Ing. I. H. prihliadol nielen k ustanoveniam § 23 ods. 1 a § 31 ods. 1 Tr. zák., najmä k tomu, že sa na neho hľadí ako na netrestaného, ale aj na takmer deväťročný časový odstup od spáchania skutkov, ktorý má významný vplyv na aplikáciu článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, článkov 48 ods. 2, 154c ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ktoré ustanovujú právo obvineného na prejednanie veci v primeranej lehote a bez prietáhov.

Správne sú aj výroky o náhrade škody týkajúce sa obžalovaného Ing. I. H., pretože poškodení uplatnili nárok na náhradu škody riadne a včas a o výške spôsobenej škody nemal súd žiadne pochybnosti. Pri oslobodzujúcom výroku v bode III. napadnutého rozsudku je správny aj výrok o odkázaní poškodeného s nárokom na náhradu škody na konanie vo veciach občianskoprávných.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 29. marca 2011

JUDr. Martin P i o v a r t s y, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Monika Ivančíková